Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 190 (940) ♦ Четвер, 6 жовтня 1994 року ♦ Ціна договірна

Продиктовано в номер

Зустріч у Кабінеті міністрів

Віце-прем'єр-міністр України Іван Курас прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Італійської Республіки в Україні Вітторіо Сурдо на його прохання. Під час доброзичливої і конструктивної бесіди порушувалося значне коло питань взаємозв'язків України та Італії в гуманітарній сфері. Зокрема, було обговорено можливості проведення весною наступного року «Тижня української культури» в Італії.

Взаємозалік свідчить: головний боржник — держава

Згідно з новою методикою Національного банку України, яка розроблялася в розвиток Указу Президента України «Про випуск у обіг векселів для покриття взаємної заборгованості суб'єктів підприємницької діяльності України», комерційні банки зобов'язані були до кінця вересня оформити борги підприємств на спеціальний рахунок НБУ. Проте через край стислі терміни, борги і боржників, невпорядкованість елементарної адресної бази регіональних відділень банківських установ з дебіторами і кредиторами строки цієї фінансової процедури перенесені на тиждень.

Утім, перший висновок взаємозаліку вже зробив головний бухгалтер НБУ Віктор Кравець: «Головний боржник — держава, яка винна товаровиробникам усіх сфер народного господарства».

Це підтвердили і в акціонерному агропромисловому банку «Україна», якому належить оформити векселі принаймні на 10 трильйонів карбованців.

Не шкодить канонам модерн. Навіть на іконах

Антон Волленик з австрійського міста Баден за професією інженер, а за покликанням і талантом — оригінальний художник. Протягом тридцяти років він створив 56 модерних ікон, які мали змогу бачити шанувальники нетрадиційного іконопису у багатьох країнах світу.

Цими днями 29 ікон, створених Антоном Волleником, приїхали в Україну — їх виставка відкрита у Державному музеї літератури України. До речі, музей спільно з Посольством Австрійської Республіки в Києві і виступив організатором цього непересічного вернісажу.

Президент без влади

Автономна Республіка Крим фактично стала парламентською республікою. Сьогодні її парламент прийняв чергові поправки і доповнення до Конституції, в результаті чого вся виконавча влада перейшла до уряду. Його очолить прем'єр-міністр, чию кандидатуру на затвердження Верховної Ради представлятиме Голова ВР. Більше того, доля президента також тепер в руках парламенту. Адже, відповідно до зробленої поправки в Основному Законі, його, в разі порушення ним законів республіки, може бути увільнено від посади, якщо за це висловиться не менш як дві третини депутатського корпусу.

ВІДСТУПАТИ — НІКУДИ...

КИЇВСЬКЕ науково-виробниче об'єднання «Електронмаш» стало відоме широкому загалові, по суті, після того, як рішенням уряду йому було доручено розроблення й виготовлення електронних касових апаратів для торгівлі. Тим самим для України зберегли десятки мільйонів доларів, які мали піти на закупівлю апаратів за кордоном. До речі, техніка, пропонована зарубіжними партнерами, була не лише класом нижча від тієї, яку виготовляють електронмашівці, а й обійшлася б нам у десятки разів дорожче за вітчизняну. Та не лише випуском електронних касових апаратів займаються на підприємстві, яке донедавна працювало в основному на військово-промисловий комплекс. Узявши курс на конверсію, тут опанували і випускають кухонні комбайни, обчислювальні машини, іншу побутову техніку. Керівництво «Електронмашу» на відміну від багатьох підприємств ВПК не скаржилося, так би мовити, на свою долю, не чекало, склавши руки, доки йому перепадуть крихти, а одразу розпочало пошуки виходу зі скрути,бо усвідомило, що відступати нікуди.

І як наслідок, сьогодні п'ятитисячний колектив «на плаву» — є заробітки, є можливість працювати. Безперечно, є й проблеми. Передусім це стосується збуту. Але є й надія на те, що все це — тимчасове. Головне — бачити перспективу.

На знімках: слюсар-складальник Геннадій Комаринський за виготовленням електронного касового апарата; таку побутову техніку випускає підприємство.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Естафета прибула до Львова

Естафета пам'яті «Через усю Україну» прибула до Львова. Ветерани поклали квіти до могил на Пагорбі слави. Після зустрічі з керівництвом області і командуванням ПрикВО гості вирушили у райони. 5 жовтня у Львові відбулася науково-практична конференція, організована військово-історичним товариством. Делегація візьме участь в урочистих зборах громадськості міста, а 8 жовтня вирушить на Закарпаття.

А Братство вояків УПА організовує поїздку до Києва — на зустріч із козаками. Урочисті дати спонукають переглянути старі стереотипи і зійтися на тому, що пролита за Батьківщину кров має однаковий колір.

Фракція комуністів — до ветеранів Великої Вітчизняної

«50-річчя визволення України — велике свято нашого народу, всіх братніх народів колишнього СРСР, без допомоги яких, без дружби з якими не було б ні визволення України, ні майбутньої долі нашого народу!» Про це йдеться у Зверненні Президії Центрального Комітету Компартії України та фракції комуністів у Верховній Раді України до ветеранів Великої Вітчизняної війни, всіх громадян України.

Ми схиляємо свої голови перед пам'яттю загиблих, наголошується в документі, перед їх близькими. Та ці жертви не були даремними. Перемога над фашистами, визволення України зокрема, врятувала нашу країну, наш народ від повного знищення, як це планували фашистські варвари. Ми зараз всіма силами, підкреслюється у зверненні, домагатимемося, щоб ветерани Великої Вітчизняної мали спокійну та забезпечену старість.

НРУ — до ветеранів II світової

Півстоліття тому українські землі були визволені від німецько-фашистських окупантів.

Та з цією перемогою мир в Україні не настав...

Не можна применшувати героїзму тих, хто змагався з німецькими загарбниками в лавах Червоної Армії, в радянських підпільних групах і партизанських загонах. Але злочином проти правди є і замовчування чи перекручування історії Руху Опору, організованого й очоленого ОУН.

І ті й ті були солдати. Вони були рівні перед смертю й гинули як солдати, виконуючи наказ. Усі, хто вижив і дожив до сьогодні, мають бути рівні у правах у незалежній Україні.

Настав час перемогти зненависть у собі.

УРП закликає до примирення

Провід Української республіканської партії прийняв звернення до ветеранів другої світової війни, в якому закликав їх до громадянської злагоди в ім'я й на благо спільної Батьківщини — назалежної України. У документі, зокрема, говориться: «У роки другої світової війни земля України перетворилась на криваве поле бою, а її сини, хто в лавах Радянської Армії, хто в Українській повстанській армії, боролися проти загарбників». Вони, підкреслюється в зверненні, воювали під різними прапорами, але за свою землю. Тому зараз, через 50 років, необхідно і тим, і іншим протягнути один одному руки, дійти взаєморозуміння для святої справи будівництва незалежної Української держави. Подібний непростий крок, зазначається у документі, вже зробили учасники другої світової війни в багатьох європейських країнах.

Зустріч з керівним складом Комісії ЄС

Бесіда з членом Європейської Комісії (ЄК) сером Л.Бріттеном та керівним складом Генерального директорату Комісії Європейського Союзу з зовнішньополітичних питань відбулася під час одноденного робочого візиту міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка до Люксембургу, де відбувається засідання Ради Європейського Союзу на рівні міністрів закордонних справ.

В ході динамічної і відвертої бесіди було обговорено стан відносин між Україною і Європейським Союзом, з'ясовані питання, вирішення яких сприятимуть дальшому розвитку цих відносин.

Г.Удовенко поінформував співрозмовника про ситуацію в Україні та наше бачення шляхів розвитку співпраці з ЄС.

Сер Леон Бріттен запевнив, що Європейський Союз готовий до надання допомоги Україні у проведенні економічних реформ.

Парламентська хроніка

Знову село і знову проблеми

Денне й вечірнє засідання 4 жовтня

На минулих пленарних засіданнях депутати не завершили розгляд реалізації постанови Верховної Ради України «Про подолання кризового стану в агропромисловому комплексі» від 18 червня цього року, тож на денному та вечірньому засіданнях вони продовжили обговорення даного питання. Голова постійної Комісії Верховної Ради з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села Анатолій Даниленко у своєму виступі навів приклади, які переконливо свідчать, що знову слова «настав час повернутися обличчям до села» чи «пора повертати селу борги» так і залишилися благими намірами. Наприклад, осінню оранку проведено лише на третині площ, сходи озимих не захищені від шкідників та хвороб, залишилося провести сівбу на 2,5 мільйона гектарів. Сільськогосподарські підприємства поставлено у важке економічне становище через неплатежі за вироблену продукцію. Держава на сьогодні заборгувала товаровиробникам 49 трильйонів карбованців. А якщо врахувати темпи інфляції, то село в нас знову залишається, так би мовити, крайнім.

Як наголошували народні депутати у виступах, первинної емісії за третій квартал ще й не проведено, а промисловість вже вдвічі підвищила ціни на сільськогосподарську техніку, запчастини. Декларовані 5—6 мільйонів за тонну пального — лише на папері. Насправді закуповувати його довелося за цінами майже удвічі вищими.

Народні депутати основні недоліки в сільському господарстві вбачають у відсутності чіткої програми аграрних реформ, недосконалій системі господарювання. Немає також чіткої законодавчої бази для успішного розвитку агропромислового комплексу.

У ході гострої дискусії дедалі чіткіше поставали проблеми, які потребують першочергового розв'язання. Зокрема, це стосується дозволу продавати свою продукцію за вільними цінами, розробити й затвердити як законодавчий акт систему вдосконалення взаємовідносин між державою і сільськогосподарськими товаровиробниками та концепцію розвитку АПК. По суті, депутати дещо повторювали думки, висловлені на попередніх пленарних засіданнях Верховної Ради. Щоправда, цього разу чіткіше висловлювали претензії до Національного банку та комерційних. Прозвучали навіть пропозиції націоналізувати комерційні банки.

Після тривалої дискусії Верховна Рада прийняла за основу постанову «Про подолання кризового стану в агропромисловому комплексі». Дальше обговорення задля прийняття її в цілому буде продовжено 11 жовтня.

На вечірньому пленарному засіданні було розглянуто питання про встановлення адресної допомоги малозабезпеченим сім'ям на осінньо-зимовий період 1994—1995 років. Прийняття рішення з цього питання перенесли на пленарне засідання 13 жовтня.

Народні депутати також обговорили і прийняли в другому читанні Закон України «Про межу малозабезпеченості» та відповідну постанову Верховної Ради про введення його в дію. Цими документами регламентовано механізм і принципи визначення критичної межі малозабезпеченості.

Василь ЮРЧУК.

На знімку: у залі засідань сесії 4 жовтня був присутній Президент України Леонід КУЧМА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Інтерв'ю в кулуарах

Хто виграє від підвищення мінімальної зарплати?

На ранковому засіданні 4 жовтня під час обговорення переліку питань, які мають бути розглянуті на засіданнях сесії до 14 жовтня, добре відомий усім народний депутат В.Лановий вніс пропозицію скасувати механізм, за яким разом з підвищенням мінімальної заробітної плати ще більше зростають доходи найбільш забезпечених верств населення.

Як сприйняли цю пропозицію інші народні депутати?

Віктор МЕРКУШОВ: — В.Лановий вніс дуже розумну пропозицію. Сьогодні треба підняти заробітну плату насамперед тим, хто стоїть на порозі виживання. А в нас уся система заробітної плати зав'язана на мінімальній заробітній платі. Якщо ми підвищимо мінімальну заробітну плату за чинного механізму, то вона значно зросте в тих, у кого й сьогодні висока. А що державний пиріг не збільшується, то за такого розподілу тому, хто на порозі бідності, дістанеться ще менше.

Можна переглянути весь механізм нарахування заробітної плати, а можна підняти її лише мінімальну планку.

Володимир КОВТУНЕЦЬ: — Безумовно, теперішній спосіб формування заробітної плати треба змінювати. Бо не можна підняти мінімальну заробітну плату без великої грошової емісії. Значна частина людей опиниться за межею виживання.

Я поставив би питання ще ширше. Ми нині штучно занижуємо ціни на молоко, хліб. Дотації йдуть мимо нашої кишені. А коли штучно занижуємо ціни на сільськогосподарську продукцію, то пригноблюємо сільське виробництво. З другого боку, штучно занижуємо і вартість своєї праці.

Підвищення мінімальної заробітної плати погіршить ситуацію, бо одразу до Верховної Ради прийде голова Національного банку і скаже: «Давайте дозвіл на грошову емісію». Тому наявний механізм справді треба змінити. Потрібно підняти нижчу планку зарплати й дещо опустити вищу. І не треба встановлювати жорсткі обмеження на доходи громадян шляхом оподаткування. Хай люди одержують добру зарплату. Але там, де держава має виплачувати з бюджету, слід обходитися тим, що є.

Роман БЕЗСМЕРТНИЙ: — Вихоплювати окремі проблеми з питань економічної реформи, скажімо, соціальний захист, — це безглузда позиція. Тут має бути чітка логіка. Економіка, а потім — соціальна сфера. Думати, що можна розв'язати питання соціальної сфери без економічної реформи, — безглуздя.

В.Лановий цілком правий.

На підтримку пропозиції В.Ланового висловилися і народний депутат І.Юхновський та інші. Що ж, тепер слово за Верховною Радою. Почекаємо її рішення.

Інтерв'ю взяв Яків ГАЛЬЧЕНКО.

У постійних комісіях Верховної Ради України

працювали вчора депутати, згідно з порядком денним сесії. Зокрема, відбулися засідання комісій — з питань соціальної політики та праці, законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації, з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів. Голова останньої з названих Петро Шейко поінформував, що на засіданні розглядали проект закону про дострокове припинення повноважень народного депутата України. Йдеться про те, щоб виробити механізм відкликання народного депутата, якщо він не справляється із своїми обов'язками. На думку Петра Шейка, депутати нинішнього скликання ухвалять такий закон. Цей законопроект у першому читанні має бути розглянутий у парламенті в листопаді.

На засіданні Комісії обговорювали також пропозиції щодо змін та доповнень до Закону «Про вибори народних депутатів України».

Але головним предметом дискусії, що відбулася в Комісії, став соціально-економічний розвиток України. У такий спосіб депутати готувалися до обговорення майбутньої доповіді Президента України Л.Кучми в парламенті про становище України та основні засади внутрішньої і зовнішньої політики Президента та уряду.

***

Засідання Комісії з питань фінансів та банківської діяльності вчора розпочалося під пресом вражень, спричинених пропозицією Кабінету міністрів підпорядкувати собі Національний банк України.

Цей законопроект депутати одержали напередодні увечері. Заступник голови парламентської комісії Олександр Рябченко, проте, ще до закінчення цього засідання стверджував, що її члени будуть рішуче заперечувати. «Не можна всі внутрішні проблеми розв'язувати за допомогою емісій платіжних засобів», — сказав він.

Керівник Міжбанківської валютної біржі Вадим Гетьман під час обговорення поправок до Закону «Про банки та банківську діяльність» був навіть категоричнішим: «Я певен, що до кінця року розмір первинної емісії сягне 200 трильйонів карбованців».

Продиктовано в номер

Замах на народного депутата України Сергія Чукмасова і його дружину

4 жовтня в Києві близько 14-ої години у будинку номер 16 по вулиці Інститутській вчинено замах на народного депутата України Сергія Чукмасова і його дружину. Про це повідомив під час вечірнього пленарного засідання сесії Верховної Ради України народний депутат, член групи «Реформи» Сергій Кириченко.

За непідтвердженими даними, трагедія сталася у квартирі народного депутата. Злочинець вбив дружину Сергія, а коли останній прийшов додому на обід і застав зловмисника у квартирі, невідомий поранив Чукмасова і зник.

39-річний Сергій Чукмасов обраний до українського парламенту від 81-го Петровського виборчого округу Дніпропетровської області. За професією він інженер-металург, закінчив Дніпропетровський металургійний інститут, кандидат технічних наук. Працював заступником директора з маркетингу акціонерного товариства «Дніпропетровський трубний завод», президентом спільного українсько-німецького підприємства «Дніпрометал АГ». У парламенті Сергій Чукмасов входить до депутатської групи «Реформи».

Сесія Верховної Ради України 4 жовтня терміново заслухала на закритому засіданні інформацію міністра внутрішніх справ Володимира Радченка, який поінформував народних депутатів про оперативні заходи щодо розшуку злочинця та можливі мотиви скоєного злочину. Всі крапки над «і» мусить поставити слідство.

За останніми даними: того ж вечора затримано підозрюваного у скоєнні злочину.

В чиєму домі живеш...

Обговорення стратегічних питань економічної реформи, особливо пов'язаних із цим змін у законодавстві, відбулося на зустрічі народних депутатів України від Запорізької області з керівництвом обласної Ради та директорами найбільших промислових підприємств області.

«Капітани виробництва» повідомили, що заради тіснішого зв'язку з представниками Запоріжжя у парламенті й надання їм консультаційно-експертної допомоги готові допомогти з відкриттям спеціального представництва області в столиці.

З 1 жовтня в Україні підвищені ціни на міжнародні залізничні перевезення

В Україні з жовтня у 1,5 раза підвищені тарифи на міжнародні залізничні перевезення.

Як повідомив агенції «Інтерфакс-Україна» заступник генерального директора держадміністрації залізничного транспорту України Михайло Макаренко, підвищення тарифів здійснено згідно до міжурядової угоди країн СНД.

Вона передбачає узгодження тарифів на міжнародні перевезення, зобов'язує країну—ініціатора зміни тарифів за 10 днів повідомити про це партнерів. Проте з 15 вересня Росія в односторонньому порядку підвищила тарифи на залізничні перевезення.

За словами М. Макаренка, держадміністрація залізничного транспорту України була змушена «у терміновому порядку» за угодженням з Міністерством економіки України дати свої тарифи на міжнародні перевезення у відповідність до російських.

Як торгуватимемо з Німеччиною?

Широке коло питань двосторонніх економічних відносин і взаємної вигоди зовнішньої торгівлі між Україною та Німеччиною розглянуть учасники дводенного німецько-українського симпозіуму, що відкривається сьогодні, 6 жовтня, в Запоріжжі.

Як відомо, уряд Німеччини серед пріоритетних в Україні у наданні технічної допомоги визначив Полтавську та Запорізьку області. Не так давно такий «статус» отримала і Дніпропетровщина. Тож не випадково, що їхні представники, які займаються питаннями зовнішньоекономічної діяльності, й складуть основну частину учасників симпозіуму. Хоча вже можна відзначити, що велику зацікавленість темою розмови висловили й інші області України.

Злочинців інколи гладять по голові

В умовах загострення криміногенної ситуації в Україні суди, як одна із складових гілок влади, не можуть стояти осторонь. Вони повинні вживати більш рішучі заходи для забезпечення захисту конституційних прав і свобод, життя, здоров'я та майнових інтересів громадян, по зміцненню законності і правопорядку в державі. Таким був лейтмотив виступів учасників пленуму Верховного Суду України, який днями відбувся у Києві.

Як свідчать матеріали узагальнень судової практики і статистики, підкреслив заступник голови Верховного Суду Василь Маляренко, злочинність у нашій країні набуває все більш масового, організованого та жорстокого характеру. Свідченням цьому є такі цифри: у нинішньому році українська Феміда розглянула понад 70 тисяч справ з винесенням вироку, засуджено 89 тисяч осіб, з них 31 тисячу — за скоєння тяжких злочинів. За дев'ять місяців 200 осіб отримали смертну кару. В той же час, наголошувалося на пленумі, суди непокоїть практика застосування мір покарання до злочинців. Нерідко органи правосуддя визначають м'які міри. Злочинець розуміє тільки силу, і тому кара за вчинений злочин має бути суворою, підкреслювали учасники пленуму. Але при цьому суди повинні неухильно дотримуватися виконання вимог Кримінально-процесуального кодексу України, щоб жоден невинний не був покараний.

На пленумі також розглядалися питання, які виникають при застосуванні судами законодавства, що передбачає оскарження громадянами санкцій прокурора на арешт і про судову практику у справах про хабарництво.

Біля батьківської хати

Україна! Як багато вона залишила в моїй пам'яті з тієї пори, як там палала війна. У жовтні 1943 року везли нас, вісімнадцятилітніх хлопчаків, з далекого Примор'я на фронт. Ешелон зупинився у Харкові. Повсюдно руїни, на вулицях гори битої цегли, рідко побачиш людську постать...

Наступна зупинка — Лебедин. Тут кінець залізниці. Далі за призначенням мали дістатися Смотриків, що аж на Дніпрі, кількасот кілометрів пішки. На цьому шляху добре пізнав я душу українського народу. Зупинялися на ночівлю в селах, до яких вистачало сил дійти. Мізерний продовольчий запас, який видали нам на дорогу, з'їли ще у вагонах. І не уявляю собі, як було б, коли б не гостинність українських селян. Вони самі бідували, а солдата, було, завжди і прихистять, і нагодують, останньою крихтою поділяться. І сьогодні я, вже давно сивочолий ветеран, подумки кажу: «Спасибі вам, люди добрі!»

Діставшись на Дніпрі до своєї частини, — а це був дивізіон славнозвісних «Катюш», — ми невдовзі переправилися через ріку й пішли в наступ за визволення Правобережної України. Били гітлерівців під Києвом, звільняли Сквиру, Таращу, потім рушили на Умань і далі на захід.

Запам'яталося мені село Малі Лісовці, що у Сквирському районі на Київщині. Увійшли ми до нього туманним ранком, зупинилися з обслугою гвардійського міномета на околиці села в одній із селянських хат. Раптом командир кличе мене:

— Хмарук, негайно на вихід!

— А в нас у селі теж є Хмаруки, — сказала господиня.

Не було часу розпитувати, хто вони, ті Хмаруки, де живуть... Був наказ: іти вперед!

Уже по війні, в далекому Примор'ї, розповідаючи батькові про свої фронтові шляхи-дороги, пригадав я і цей епізод, що стався у Малих Лісовцях. Батько захвилювався, підвівся з-за столу:

— То ти, сину, моє рідне село визволяв!

Мені ще з юних літ було відомо, що батько Йосип Никифорович — виходець з України, був моряком, плавав на відомому «Потьомкіні». Потім морями-океанами перебрався на Далекий Схід, тут і залишився на все життя. Але хіба міг я запам'ятати, що він родом саме з Малих Лісовців? І досі жалкую, що не зустрівся тоді з тамтешніми Хмаруками. Напевне, вони ще якісь і родичі. Міг би побачити й батьківську хату...

Мила, рідна Україно! Наближається 50-річчя визволення твоєї землі від німецько-фашистських окупантів. Дуже хочеться побачити, яка ти сьогодні. Зокрема, ті міста й села, якими довелося пройти у вогні Великої Вітчизняної... А особливо — Малі Лісовці...

Низький уклін усьому українському народові! Бажаю йому перебороти труднощі, жити в мирі й щасті!

Михайло ХМАРУК,
ветеран війни.

Приморський край.

Своя концепція

Погляд на основні засади розбудови судової влади України суддів арбітражних судів

Наприкінці жовтня цього року відбудеться з'їзд суддів нашої держави. На нього будуть винесені питання діяльності судів, роботи суддів, і одним з основних питань скоріше всього буде вироблення концепції судово-правової реформи.

На сьогодні існує кілька концепцій реформування судової влади. Одна з них викладена Верховним Судом України, друга — народним депутатом України Віктором Шишкіним.

Саме ці два документи змусили зібратися голів та раду суддів арбітражних судів України на нараду, яка нещодавно відбулася в Києві.

Після доповіді голови Вищого арбітражного суду Дмитра Притики про основні засади розбудови судової влади почалось обговорення. З виступів стала зрозуміла позиція суддів, за якої в Україні мають діяти Конституційний, загальний та арбітражні суди, що становлять єдину судову систему. Кожен із судів має чітко визначену компетенцію.

Три гілки судової системи, забезпечуючи здійснення судової влади шляхом конституційного, цивільного, господарського, кримінального та адміністративного судочинства, діють на основі єдиних конституційних принципів правосуддя і судового статусу. Тільки сукупна діяльність судів, об'єднаних в єдину судову систему України, гарантує захист конституційних прав та свобод людини і громадянина, а також юридичних осіб.

Діючі системи загальних судів, від районної ланки до Верховного Суду, та арбітражних судів повинні зберігатись як окремі ланки єдиної судової системи. Рішення про створення будь-якого із зазначених судів має прийматись тільки вищим законодавчим органом.

Для більш ефективної віддачі кожної ланки судової влади необхідно провести реорганізацію, але не судів взагалі, а кожної гілки окремо. Так, у системі судів загальної юрисдикції пропонується створити суд присяжних, окружний суд, який став би проміжною ланкою між обласним і Верховним Судом з відповідною компетенцією.

Місце військових судів має бути збережене в рамках загальної судової системи.

У системі арбітражних судів пропонується перейти на триланкову систему арбітражних судів, створивши апеляційний суд як проміжну ланку в округах, що охоплюють території кількох областей.

— В цій важливій справі шкоди може завдати зайва поквапливість, — сказав Дмитро Притика, — а тим більше — штучне проштовхування певного варіанту закону з кон'юнктурних міркувань певних осіб або груп.

Обговорення концепції ще раз підкреслило, що процес становлення державності в Україні не завершений. Якщо в концептуальному підході до розподілу властей на законодавчу, виконавчу і судову є згода, то між цими гілками влади існують ще неузгодженості, так само, як існують вони всередині кожної з ланок.

На думку заступника директора Інституту держави і права НАН України Володимира Нагребельного, «нам потрібна еволюційна концепція, а не революційна».

Можливо, виходом з такої ситуації стане прийняття нової Конституції, де чітко буде закріплено основні підходи до розмежування влади на законодавчу, виконавчу і судову.

Володимир СНІТКО.

В снігах під Саратовом

Волинь пам'ятає всіх, хто боронив рідну землю від фашистських загарбників. Пам'ятає і живих, і полеглих. Полеглих не тільки на полі брані, а й у глибокому тилу. На меморіальному комплексі Вічної слави у Луцьку, де увічнено воїнів-визволителів, на плиті чорного граніту викарбувані слова: «Синам Волині останнього призову. Вони служили в запасних військових частинах і не загинули від ворожих куль, а померли від голоду й холоду у 1944—1945 роках». На цій плиті завжди лежать живі квіти.

У вересні—жовтні 1944 року більше п'яти тисяч волинських юнаків 1927 року народження були призвані в армію. Серед них був хлопець із села Мар'янівка Горохівського району Олександр Багнюк. Нині Олександр Тимофійович — голова обласної ради ветеранів останнього воєнного призову. Колишній солдат, який служив довгих сім років, із сльозами на очах розповідає пережите.

— Майже всі волиняни останнього воєнного призову потрапили в запасні полки, що розміщалися на станції Татіщево і роз'їзді Нікольському поблизу Саратова. Нас привезли на поле, де ми у мерзлому грунті копали землянки, в яких жили. Від холоду, голоду, нелюдських знущань з боку командирів гинули молоді солдати. Кожен з нас благав, молив Бога, щоб потрапити на фронт. Але замість фронту ми були залучені до спорудження газопроводу «Саратов—Москва». Разом із військовополоненими та «зеками» рили траншеї у мерзлому кам'янистому грунті. Сяк-так одягнуті, напівголодні... Страшно згадувати. Десятками вмирали солдати. Не було сил копати могили, то деяких присипали снігом... Тільки за одну зиму у мерзлій землі знайшли свій вічний спочинок більше ста волинян. А півтисячі молодих солдат, які не піддавались лікуванню, відправили вмирати додому. Про цю страшну сторінку війни ми багато років мовчали. Але наші діти й онуки повинні знати правду, щоби дорожили незалежністю.

Через сорок вісім років я знову побував у місцях, де у 1944 році базувалася 193-я запасна стрілецька дивізія. Там, де стояли землянки, в яких під солдатськими шинелями розміщалося по 100—150 чоловік, — багатоповерхові будинки. А приймали волинян будівельники виробничого об'єднання «Югтрансгаз», з якими у нас налагодились добрі стосунки. Відвідали ми Воскресінське кладовище, на якому у 1941—1947 роках поховано 6 тисяч солдат і офіцерів. Серед них 130 волинян.

Не повинно бути забутим ні одне солдатське ім'я. У святкові дні визволення України поіменно згадаємо всіх ветеранів. І живих, і мертвих.

З останнього воєнного призову на Волині залишилося 1350 чоловік. А було їх — п'ять тисяч...

Богдан БЕРЕКЕТА.

Для одних — визволення, для інших — окупація

Київська організація Конгресу Українських Націоналістів вважає, що ніякого «визволення» України півстоліття тому не сталося, бо на зміну гітлерівській окупації прийшла сталінська.

«Комуно-більшовицька окупація довоєнних років, — ідеться в заяві, розповсюдженій цією організацією, — принесла різноманітні форми геноциду супроти українського народу: голодомори, репресії, мовні та культурні утиски. Саме тому, з початком советсько-германської війни Організація Українських Націоналістів оголосила боротьбу проти двох окупантів: брунатного та червоного і створила Українську Повстанську Армію, яка проводила героїчну боротьбу проти обох потужних ворогів. 1944 рік знаменував визволення від німецької окупації та поновлення окупації більшовицької, яка принесла нові втрати українського народу: голодомор 1947 року, відновлення репресій і переслідування українців. Проти цієї окупації до 1956 року — поки вистачило сил — боролася ОУН-УПА, а згодом до цієї боротьби приєдналися молодші покоління свідомих українців. Саме ця боротьба врешті-решт спричинила відновлення української державності 24 серпня 1991 року».

Тому Київська організація Конгресу Українських Націоналістів, схиляючи голову перед мільйонами жертв серед українців різних політичних поглядів, вважає подібні святкування глумлінням над світлою пам'яттю загиблих.

Напередодні святкування 50-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників військовим частинам Збройних Сил України було вручено бойові знамена.

Одним з перших бойове знамено прийняв командир 169 окружного учбового центру підготовки молодих спеціалістів танкових військ полковник Нуруллін Р.Ш. Його вручив заступник командуючого військами Одеського військового округу з бойової підготовки генерал-лейтенант Шеховцов В.М.

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО.

Урочиста доповідь... з трьох слів

Безжалісний вітер війни підхопив мене, юну випускницю Ленінградського університету, і закинув на Урал у маленький виселок поблизу Копейська. Там, на новій шахті, працювали гірники, евакуйовані з Донеччини. Жили у бараках-напівземлянках. Та хоч яке злиденне було те життя, але в ньому я поступово очуняла від ленінградської блокади, постійних обстрілів, кривавих і моторошних сирен тривоги. До того ж, навколо були свої люди, земляки з України!

Настала осінь сорок третього. З повідомлень Радянського інформбюро часто звучали рідні українські назви визволених від гітлерівців міст і сіл, люди писали листи додому, поспішали дізнатися, що там і як після вигнання окупантів.

Наближалися жовтневі свята. Мені, як людині «добре грамотній», начальство доручило зробити урочисту святкову доповідь. Сиділа, готувалася, писала. Хвилювалася: що скажу людям? На збори до шахтарської їдальні прийшло багато мешканців виселка. Керівники вже займали місця у президії, коли я спохопилася: свій записник залишила на столі у директорському бараці, який був поряд з їдальнею. Майнула туди. Схопивши доповідь, не втрималася, щоб не увімкнути радіо: саме був час передачі останніх вістей. І що ж я почула!

Біжучи назад, я, певно від хвилювання, впала, бо, як увірвалася до їдальні, була вся в снігу. Прожогом скочила до президії і на весь голос крикнула:

— Наші взяли Київ!

У залі запала тиша.

— Повтори, що ти сказала, — тихо мовив головуючий.

— Наші визволили Київ! — гукнула я на всю їдальню.

Залунало багатоголосе: «Ура-а-а!»

Люди обіймали мене, розпитували подробиці, намагалися «качати» мене за принесену радість. А потім хтось заспівав. І всі присутні підхопили:

— Ой на горі та женці жнуть...

Співали про священну війну, про стрільців, що йдуть за свободу воювати, про дівчину, котра на позицію проводжала бійця...

Ніякої урочистої доповіді я більше не робила... Вірніше, у своєму житті мені довелося робити багато доповідей, були серед них і вдалі, але такого успіху, як маленька, лише з трьох слів — «Наші визволили Київ!» — не мала жодна.

Олександра САКСОНОВА,
колишній рентгентехнік військового шпиталю № 1015.

Херсонська область.

Знак біди

Холера по-миколаївськи

Тьху-тьху-тьху, але, за прогнозами, холера, хазяйнуючи ось уже два тижні у Миколаєві, йде на спад. У цьому запевнив заслужений лікар України, завідділом особливо небезпечних інфекцій обласної санепідемстанції Миколаєва В.Ігнатенко.

За основну причину виникнення і поширення підступної інфекції він вважає саме забруднення ріки Південний Буг стічними водами. А звідси вражена холерним вібріоном — тюлька. З цієї чи іншої причини налічується 502 хворих, носіїв 244, яких госпіталізовано, та 5 померлих. Якщо у перші дні епідемії за добу кількість інфекційних хворих коливалася від 40 до 60 чоловік, то нині додається приблизно десять хворих. Тюлька — продукт спокусливий, бо дешевий (порівняно з оселедцями): 15 тисяч за тарілочку. Не дивно, що переважна більшість хворих — пенсіонери. Є й випадки побутових спалахів холери. Приміром, одне весілля у Миколаєві додало ще 15 хворих, а поминки — 18.

Для припинення поширення захворювань на холеру та чуму

З метою недопущення занесення холери та чуми з території іноземних держав і подальшого поширення захворювань на холеру Кабінет Міністрів тимчасово обмежив міжнародне пасажирське сполучення через державний кордон України з Туреччиною, Республікою Румунією, Албанією, Індією.

Відповідним міністерствам і відомствам доручається не допускати в'їзду на територію України іноземних громадян, транспортних засобів з таких країн, де зареєстровані особливо небезпечні інфекційні хвороби, без наявності документів, передбачених міжнародними угодами і санітарним законодавством України. Буде обмежено виїзд громадян України у службових справах та призупинено виїзд з приватною і туристичною метою до Туреччини, Республіки Румунії, Албанії та Індії.

Встановлюється особливий порядок роботи пунктів пропуску через державний кордон України: Порубне, Вадул-Сирет, Дякове, Ізмаїльський морський торговельний порт, Ренійський морський порт, Одеський морський торговельний порт, Ялтинський морський торговельний порт, Севастопольський морський торговельний порт, Євпаторійський морський порт, в аеропортах Одеса, Сімферополь, Миколаїв, Бориспіль, Донецьк, Луганськ, Дніпропетровськ, призупиняється пропуск у спрощеному порядку через державний кордон з Республікою Румунією. Буде утворено протиепідемічні групи чергування у зазначених пунктах пропуску.

Державній телерадіомовній компанії доручено забезпечити оперативне інформування населення про заходи, що здійснюються для запобігання і припинення поширення особливо небезпечних інфекційних захворювань.

Іншим рішенням Кабінету Міністрів зобов'язано Мінсільгосппрод, Держрибгосппром, органи санітарно-епідеміологічної служби, уряд Автономної Республіки Крим, виконкоми обласних, районних і міських Рад народних депутатів, на території яких знаходяться відкриті водойми, де виявлено холерний вібріон, негайно інформувати підприємства, організації та населення про заборону вилову риби.

Мінсільгосппроду доручено підвищити вимогливість до працівників, які здійснюють санітарно-ветеринарну експертизу харчових продуктів, на ринках, особливо щодо реалізації риби приватним чином.

Заборонено реалізацію риби та рибної продукції (крім консервів) на території Автономної Республіки Крим, Донецької, Запорізької, Миколаївської, Одеської, Херсонської областей, інших регіонів, що викликають небезпеку стосовно захворювання на холеру, та вивезення такої продукції без документа, який засвідчує її якість та проходження лабораторних досліджень.

Перелік відповідних регіонів визначається Міністерством охорони здоров'я.

Уточнено статус комісії

Постановою уряду Республіканську надзвичайну протиепідемічну комісію при Кабінеті Міністрів України перетворено в Державну надзвичайну протиепідемічну комісію при Кабінеті Міністрів України.

Головою комісії призначено віце-прем'єр-міністра України Івана Кураса.

Прес-служба Кабінету Міністрів України — Укрінформ.

Комісія Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства висловлює співчуття директорові Центру радіаційної медицини Академії медичних наук України Романенку Анатолію Юхимовичу з приводу трагічної загибелі його доньки

Світлани.

УТИЛІЗАЦІЯ БОЄПРИПАСІВ — ПРОБЛЕМА ДЕРЖАВНОГО РІВНЯ

Ще з часів існування Радянського Союзу в Україні залишилося чимало баз зберігання ракет та боєприпасів. На них протягом багатьох років зосереджували боєприпаси — від сигнальної ракети до ракет оперативно-тактичного призначення. Авіаційні бомби, міни, снаряди, піротехнічні засоби нагромаджували й зберігали в Україні як стратегічний резерв Радянської Армії. Їх кількість істотно зросла під час виведення радянських військ з країн Східної Європи. Більшість такого «товару» сьогодні за своїми фізичними характеристиками непридатна й навіть небезпечна для використання. Виконання комплексу робіт для зменшення запасів та утилізації застарілих бойових припасів — складна технологічна проблема і потребує значних матеріальних затрат.

Розв'язанню цього завдання достатню увагу приділяють Кабінет міністрів та Міністерство оборони України.

Минулого року Кабінет міністрів прийняв постанову «Про комплексну утилізацію звичайних видів боєприпасів, непридатних для подальшого використання та зберігання». Укладено угоду зі спільним американо-українським підприємством «Елаєнт-Київ» з утилізації боєприпасів з використанням західних технологій. Роботу вже провадять.

Одну з баз збереження боєприпасів, на території якої згідно з програмою утилізації фірма «Елаєнт-Київ» налагоджує технологічні ділянки, відвідав віце-прем'єр-міністр — міністр оборони України Валерій Шмаров. Програма утилізації боєприпасів в Україні, безперечно, збиткова і потребує великих коштів. Вона розрахована на перспективу з урахуванням старіння боєприпасів, які сьогодні придатні для використання. Обладнання фірми здатне на цілковиту утилізацію всіх боєприпасів за замкненим циклом з отриманням кінцевих продуктів, а також забезпечення екологічної чистоти й пожежно-вибухової безпеки виробництва.

Утилізація боєприпасів має бути державною справою. Вона стосується життєвих інтересів нашого народу, наголосив віце-прем'єр-міністр — міністр оборони України Валерій Шмаров під час службової наради за підсумками роботи на військовому об'єкті. Він віддав розпорядження прискорити монтаж та налагодження обладнання, щоб швидше подолати проблему утилізації в Україні. До речі, цією проблемою стурбовані й Сполучені Штати Америки, і Росія, і Німеччина, інші країни. Можливо, наш досвід знадобиться їм у цій нелегкій справі.

Прес-служба Міністерства оборони України.

Байконур — платформа для співробітництва

Дніпропетровські ракетобудівники не забувають про космодром Байконур. Тут в черговий раз розпочалися роботи по підготовці ракети-носія «Зеніт» для виведення на навколоземну орбіту, ймовірно у жовтні, російського космічного апарата.

За умов, коли в Україні бракує фінансів на розгортання повноцінної космічної програми, російські космічні структури своїми замовленнями сприяють розвитку ракетобудування у Дніпропетровську.

Останній запуск українського «Зеніту» за російською програмою відбувся в другій половині серпня. З успішним стартом ракетобудівників привітав Президент України Леонід Кучма.

На знімку: поряд з ракетою-носієм «Зеніт» фахівці з Дніпропетровська, Москви, Самари.

Станіслав АВЕРКОВ.
Фото Віктора СНІГОВОГО.

Твори Ігоря Подольчака літають у космос. Сам він летить до Бразилії

Консервативний і традиційний маляр Ігор Подольчак виставився... в космосі. На борту орбітальної станції «Мир». Дві його роботи поплавали в невагомості всередині станції, були підписані й проштамповані космонавтами Сергієм Авдєєвим та Анатолієм Соловйовим і після того повернулися на Землю.

Отак у листопаді 1992 — січні 1993 року відбувся перший етап проекту «Мистецтво в космосі». Етап другий попереду: створення «першого мистецького супутника Землі». На орбіту буде відправлено артистичну книгу художника, екіпаж космічного корабля винесе її у відкритий простір і виведе на навколоземну орбіту. Оце й буде мистецьким супутником.

Якщо хтось думає, що твори Ігоря Подольчака не оцінені належно на Землі і він з тієї скрути взявся запускати їх у космос, — ні, художник брав участь більш як у ста виставках, у двадцяти п'яти з них був лауреатом. А ота книга — кандидат на супутник (має форму гармошки, в розгорнутому вигляді — 25×800 см, в ній 10 оригінальних офортів, 15 паперових рельєфів), так-от — та книга має три престижні міжнародні нагороди.

Втім, артистична книга, як і картини, теж повернеться на Землю. Хоча, як сказав Подольчак, ідеальним варіантом, який сповна відображав би його світогляд, було б заслати твір так, щоб на Землю він не повернувся, а рухався там собі вічно або до якогось руйнування. Але він, Ігор Подольчак, художник професіональний — заробляє на хліб насущний своїми творами. Отож картини потрібно іноді продавати.

А поки книга художника чекає на політ до зірок, сам автор летить до Бразилії: на одну з найбільших та найпрестижніших художніх виставок у світі — Бієнале Сан-Паулу. Українське мистецтво буде представлене там уперше. Серед трьох українських проектів експонуватиметься і «Мистецтво в космосі».

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Київ.

На ЧФ гостював корабель управління 6-го флоту США

3 жовтня під прапором начальника штабу Чорноморського флоту віце-адмірала Петра Святашова із Севастополя, головної бази ЧФ, вийшов великий протичовновий корабель «Керч». Він здійснив перехід до Новоросійська, куди 8 жовтня завітає з візитом корабель управління 6-го флоту США «Белкнап». На борту американського судна перебуває командувач ударними силами ВМС НАТО у Південній Європі віце-адмірал Джозеф У.Прюер.

Як повідомив нашому кореспондентові начальник прес-центру ЧФ капітан другого рангу Андрій Грачов, віце-адмірал Дж. Прюер служить в армії США понад тридцять років. Налітав понад 5 тисяч годин на 52 типах літаків. Він магістр міжнародного права.

Олександр ПІЛАТ.

Не плюй у море: штрафи вже не смішні

У прибережній зоні Чорного моря, що примикає до території Одеської області, торік було виявлено 16 випадків забруднення води зарубіжними суднами, в першому півріччі нинішнього — ще 5. У море потрапляють нафтопродукти, хімікати, госпфекальні води, ще хтозна-що. А це ускладнює й так досить напружену тут екологічну обстановку, звужує рекреаційні можливості регіону, створює загрозу епідемічних захворювань. Винних, звичайно, притягували до відповідальності, та суми штрафних санкцій і стягнень за завдану природі шкоду були такі малі, що про них можна сказати словами відомої телерекламу: ну, дуже смішні ціни. Торік стягнено 27,5 тисячі доларів, цього року — 101 тисячу, що аж ніяк не відшкодовує витрат, потрібних на відновлення природних ресурсів, і є вкрай заниженими таксами зіставно з міжнародною практикою. Але такі такси колись там, хтозна-чим керуючись, установив уряд України — ось їх і застосовували досі.

Цими днями Одеська обласна Рада народних депутатів, узагальнивши практику застосування аналогічних природоохоронних актів зарубіжних країн та спираючись на відповідні закони України, прийняла рішення, покликане змінити ситуацію. Поперше, на службових осіб, винних у забрудненні морських вод, накладатимуть штрафи в сумі 5 тисяч доларів США; вони також змушені будуть видобувати гроші з гаманів у випадках, якщо не зареєструють у судових документах операції з шкідливими речовинами (тисяча доларів), вестимуть навантажувально-розвантажувальні роботи з нафтопродуктами, хімікатами та іншими потенційно шкідливими для природи речовинами без дозволу на те органів Мінприроди України (3 тисячі), перешкоджатимуть інспекторові органів Мінприроди виконувати свої обов'язки, даватимуть неправдиву інформацію, не повідомлятимуть про забруднення морського середовища (тисяча доларів).

Такі штрафи, однак, не єдине і не найбільше покарання. Бо у всіх випадках забруднення морських вод мають ще відшкодовувати заподіяні природі збитки — і такси тут встановлено вже не «смішні». Так, за викидання в море кожного кілограма нафтопродуктів слід буде сплатити по 329 доларів, пестицидів — по 430, а солей важких металів — аж по 12936 доларів США. Солідні такси й щодо інших шкідливих речовин. Отож, це має застерегти від легковажності і судновласників, і екіпажі суден: кожний «плювок» у море, та ще коли він обчислюється не кілограмами, а центнерами й тоннами, спорожнить їхні кишені досить відчутно — на десятки й сотні тисяч доларів.

Залишається додати, що такі ж санкції віднині застосовуватимуть і щодо судновласників, плавзасоби яких ходять під прапором України. Різниця тільки в тому, що платитимуть вони за заподіяну природі шкоду не доларами, а в перерахунку на наші національні гроші, що, однак, не менш втратно. Всі одержувані кошти в подальшому спрямовуватимуть на оздоровлення екологічної обстановки в краї.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

«Намалюй мені ніч»

Так називалася молодіжна музична рок-толока, що тривала у Черкасах всю ніч і вінчала дводенне святкування 710-ї річниці заснування міста. Вона запам'яталася черкасцям не лише традиційними ярмарками, концертами, благодійними виставами й конкурсом красунь, а й барвистим театралізованим ходом «Чолом тобі, рідне місто!» з участю Київського муніципального оркестру. Найвагомішим подарунком городянам стало відкриття у «спальному» Південно-Західному районі Палацу спорту «Перемога». Це справді була перемога — людей ініціативних і наполегливих, котрі завершили будівництво.

І ще один сюрприз чекав на юних черкасців. Починаючи з Дня міста, до 1 червня наступного року користування всіма видами громадського транспорту для них — безплатне. Так розпорядилася новообрана молода команда міськвиконкому.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Окрім Соломонового університету, ми перші

Ще 60 студентів і спеціалістів з України стали випускниками знаменитого УВУ

Співробітництво

УВУ (Український Вільний Університет) засновано в січні 1921 року у Відні, а з 1945 року він розміщується в столиці Баварії — Мюнхені. Це єдиний університет — за межами своєї країни (окрім Соломонового, єврейського, що працює в Києві).

Цей навчальний заклад має два факультети: філософський та правовий. Тут можна здобути освіту з літературознавства, соціології та культури, педагогіки та психології, а також юридичну та економічну.

Заснований для українців діаспори, котрі не мали можливості навчатися в європейських вузах, він з часом втратив своє найперше призначення. Тепер тут проходять «магістерку й докторат», тобто вступити сюди можуть лише ті, хто вже має диплом про вищу освіту і бажає отримати ступінь кандидата чи доктора.

Для вступу не треба складати іспити, слід лише написати заяву й подати після того диплом. Професура університету розглядає пропозицію (щоправда, на це йде багато часу).

Навчання в УВУ платне, та в студентів є привілей: вони навчаються за рахунок фундації «Українська діаспора в США, Канаді та Західній Європі». Матеріально підтримує університет і дотація уряду землі Баварія.

Навчання заочне — протягом двох семестрів. При чому взимку на сесію з'їжджаються місцеві студенти, а коли ви живете в Україні, то час вашої сесії — влітку.

Як розповів доцент, докторант факультету права й загальноекономічних наук Українського Вільного Університету Володимир Іваненко, не все тут гаразд. Докторські ступені Німеччини й України мають різні рівні, тому постала проблема визнання диплома УВУ в Україні. Ось і виходить, що ті доктори, хто захистився в Мюнхені, мають захищатися ще й у своїй країні.

Ольга ГУТВАРЄВА.

У країнах СНД:

Азербайджан

Шлюб з розрахунку

Азербайджан і західні нафтові компанії укладають угоду

У кінці вересня консорціум західних компаній уклав з національною нафтовою компанією Азербайджану крупну угоду про спільне виробництво нафти, яке забезпечить азербайджанській економіці потужну підтримку на довгі роки вперед.

Співробітництво із західними фірмами в розробленні родовищ на шельфі Каспійського моря дасть змогу Азербайджану збільшити виробництво нафти з 226 тисяч на день до більш ніж 500 тисяч барелей до кінця 90-х років і до 800 тисяч — до 2006 року.

«До кінця 90-х років експорт Азербайджаном нафти за тверду валюту може збільшитися до 300—400 тисяч барелей на день, що в цінах 1993 року становитиме близько 2,5 млрд доларів на рік».

Посольство США в Баку виступило із заявою, в якій привітало Президента Азербайджану Гейдара Алієва та інших учасників угоди, а також висловило своє глибоке задоволення з цього приводу. «Це стане найважливішим кроком Азербайджану по шляху економічного розвитку та розбудови вільної ринкової економіки — обов'язкового підгрунтя демократії та політичного плюралізму», — сказано в заяві.

До консорціуму належать: «Бритиш петролеум», державна норвезька компанія «Статойл АС», «Теркіш петролеум», а також американські фірми «Амоко корпорейшн», «Пеннзойл компані», «Унокал корпорейшн» і «Макдермотт інтернешнл».

Азербайджан володіє усіма своїми природними ресурсами і здійснює над ними контроль, але уряд дозволяє іноземним фірмам брати участь у розробці нафтових і газових родовищ. Усі великі нафтові угоди з нафтовими компаніями мають бути ратифіковані парламентом країни.

У номері газети «Уолл-стріт джорнел» від 19 вересня наведено цитату з заяви азербайджанського посла в США Хафиза Пашаєва про те, що Верховна Рада республіки ратифікує нову угоду протягом кількох тижнів.

За оцінкою одного з високопоставлених представників Азербайджану, повідомляє держдепартамент США, видобуток нафти із шельфу Каспійського моря з американською допомогою може подвоїтися.

Джім ШЕВІС (ЮСІА).

Столиці світу

Відень. Біля входу в парк «Віденський вальс». У вихідні дні тут можна послухати вальси Штрауса; у цьому комплексі споруд розмістилися кілька інституцій ООН. Зокрема МАГАТЕ та ЮНІДО.

Фото Олександра КРЕМКА.

Інформує Посольство США в Україні

Плата за візу

З 1 жовтня 1994 року Посольство Сполучених Штатів Америки в Україні бере плату за видачу неімміграційних віз США українським громадянам. Українська держава збирає з американських громадян плату за візи в Україну, тому й американська збиратиме з українських громадян плату за візи до США.

Плата за візи в США грунтуватиметься на платі громадян США за візи схожої категорії в Україну. Плата за візи до США основних категорій: туристична або бізнес-віза, розрахована на один в'їзд до США, що діє протягом трьох місяців, — 30 доларів США; туристична або бізнес-віза, багаторазова, що діє протягом шести місяців, — 120 доларів США; транзитна, розрахована на один в'їзд до США, що діє протягом трьох місяців, — 15 доларів США; транзитна, розрахована на два в'їзди до США, що діє протягом трьох місяців, — 30 доларів США; студентська віза, розрахована на один в'їзд до США, що діє протягом трьох місяців, — 30 доларів США; студентська, багаторазова, що діє протягом дванадцяти місяців, — 120 доларів США.

Виходячи з принципу взаємності, діти віком до 16 років не платять за візу до США. Інформація — у консульському відділі посольства США в Україні за телефоном: 244-7354 з 9.00 до 18.00, з понеділка по п'ятницю.

Контакти

Треба ще багато зробити

У межах історично зумовлених тісних контактів Німеччини з Центральною та Східною Європою україно-німецькі відносини посідають важливе місце, зазначив міністр закордонних справ Німеччини Клаус Кінкель у статті, переданій «Інтерфаксу-Україна» посольством Німеччини в Україні.

Особливо важливим аспектом відносин міністр вважає економічну допомогу, яку Німеччина надає Україні.

З часу проголошення незалежності в Україну було переказано у формі гуманітарної й технічної допомоги, а також експортних кредитів 2,7 мільярда німецьких марок для проектів житлового будівництва і професійної перепідготовки офіцерів, які повертаються з Німеччини.

Крім того, німецькі експерти-економісти консультують багато українських закладів. «В цілому й з урахуванням зовнішніх обставин німецько-українські зв'язки розвиваються досить благотворно, однак треба ще багато зробити, щоб вони відповідали потенціалові наших країн», — зазначив у своїй статті К. Кінкель.

Наші за кордоном

Отакий прокат...

Кривавим і жорстоким зіткненням з різними угрупованнями української мафії вважає поліція Угорщини безпрецедентний для країни випадок, який стався на одній з автострад Будапешта.

По мікроавтобусу з київськими номерами, який рухався від столичного мосту Арпад і в якому перебували п'ять громадян України, невідомі відкрили автоматний, рушничний і пістолетний вогонь. В результаті одного з пасажирів мікроавтобуса було вбито, а ще один дістав тяжкі поранення. Лише завдяки щасливому випадку не постраждали угорські громадяни, які були неподалік «поля бою». Нападників поки що не затримано, не встановлено їхні особи, знайдено лише кинуту злочинцями автомашину.

На думку угорських криміналістів, ця пригода є не що інше, як розбори між українськими злочинними угрупованнями-конкурентами в Будапешті, котрі майже цілком контролюють підпільний ринок «секс-індустрії» угорської столиці. Основний контингент стриптиз-барів та салонів «сексуального масажу» становлять «жриці кохання», ввезені мафіозними структурами з України.

Основна версія розпочатого поліцією слідства — одне з мафіозних угруповань зажадало від другого сплати «данини» за використання «нової партії» ввезених до Угорщини дівиць.

Українська мафія влаштувалася в Угорщині з 1990 року, пише в коментарі газета «Мадяр хірлап». Їхня головна спеціалізація — «прокат» ввезених з України жінок легковажної поведінки.

Сергій ЖИРНИХІН.
Будапешт.

Продиктовано в номер

Разом гроші ділити легше

Щорічне спільне засідання Міжнародного валютного фонду й Світового банку відкрилося в Мадриді. У роботі цього форуму беруть участь майже три тисячі делегатів із 179 країн—членів цих наймогутніших фінансових організацій світу. До іспанської столиці прибула також урядова делегація України. Слід зауважити, що питання фінансової допомоги нашій державі — одне з головних на цьогорічному засіданні.

Картини чеченського протистояння

Негайно запровадити на території Чечні військовий стан, мобілізувати для цього всі сили правопорядку та народне ополчення закликали Президента Чеченської Республіки Дж.Дудаєва його прихильники — учасники мітингу в центрі Грозного. Зібрання триває вже кілька діб. Окрім того, учасники мітингу забажали ліквідувати формування опозиції з допомогою збройних сил та міліції, терміново створити військові трибунали. На зібранні триває запис добровольців до народного ополчення.

Перемога академічної освіти

36-м Президентом Бразилії, цієї найбільшої в Латинській Америці держави, став сенатор Фернанду Енріке Кардозу. Він представляє альянс центристських сил, куди входять Партія бразильської соціал-демократії, Ліберальний фронт та Бразильська трабальянська партія. На підтримку нового лідера висловилися більш як 45 відсотків учасників голосування. Кардозу — авторитетний і впливовий в Бразилії політичний діяч. Він відомий соціолог, в минулому — професор Університету Сан-Паулу, найпрестижнішого вузу країни.

Спочатку було слово

Меморандум про контакти й співробітництво підписали в Ризі міністр оборони Великобританії М.Рифкінд та його латвійський колега Я.-А.Трапанс. Документом передбачено взаємодію в сфері обміну інформацією, експертами, підготовці кадрів. Меморандум відображає і допомогу Великобританії у створенні та підготовці балтійського миротворчого батальйону. Вже нині інструктори з Великобританії викладають командному складові батальйону англійську мову.

Хто стукає, тому відчиняють

Нарешті скасовано деякі санкції проти СРЮ на період в сто днів. Таке повідомлення надійшло із штаб-квартири ООН в Нью-Йорку. Голова Ради Безпеки Об'єднаних Націй Д.Хенней зазначив, що спеціального рішення РБ на це не потрібно. Бо схвалена минулого тижня резолюція 943 набирає чинності автоматично після доповіді Генерального секретаря ООН про те, що кордон між СРЮ та Боснією закрито для всіх вантажів, окрім гуманітарного. Скасовано санкції на пасажирські польоти до Белграда та з нього, на комерційні морські перевезення, а також щодо участі сербських спортсменів у міжнародних змаганнях.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

«МІНА» СПОВІЛЬНЕНОЇ ДІЇ

Її заклали в Кривому Розі, але вибухнути може не тільки там

Що бажаєте: шантаж, фальсифікацію документів, вбивство на замовлення? Виконавці знайдуться

Виступаючи в парламенті, голова Контрольної комісії Верховної Ради України з приватизації Сергій Драгомарецький серед інших підприємств назвав і Криворізьку фабрику з виробництва вовняної пряжі. Зокрема, вказав на порушення законодавства під час її приватизації, негаразди в трудовому колективі та потребу повернення таких об'єктів у державну власність. Не треба бути великим знавцем нинішніх справ у економіці, щоб зрозуміти — за цими фразами криються людські драми, зіткнення і протистояння інтересів «прихватизаторів» та їхніх опонентів. Останнє таке зіткнення мало не закінчилося кривавою розв'язкою. А що мені двічі довелося виступати в «Голосі України» з приводу подій на фабриці, то, побувавши нещодавно у Кривому Розі, втретє остаточно переконався — новітні «господарі» не зупиняться ні перед чим задля того, щоб утримати в руках «шматок пирога», поцуплений у народу...

«Вузол», який досі не можуть розв'язати ні судові, ні правоохоронні, ні владні структури, затягнуто більш як рік тому. Після аудиторської перевірки, яку запросив на фабрику тодішній генеральний директор підприємства Анатолій Пісненко, стало зрозуміло, що перетворення державної власності у колективну відбулося з порушенням законодавства. Анатолій Дем'янович був не від того, щоб виправити припущену помилку, але, як потім з'ясувалося, за його спиною вже згуртувалися сили, які твердо вирішили: фабрику державі не повертати, а Пісненка прибрати. Особливо після того, як він, помінявши сповна охорону, перекрив шлях крадіжкам. За допомогою інтриг, обману трудового колективу «дружна команда», яка рвалася до керівних портфелів, таки домоглася звільнення Анатолія Пісненка з посади генерального і взялася «господарювати».

Але перемогу святкувати було рано, бо з'ясувалося, що не всі ще розміняли свою гідність і честь на дзвінку монету. На сторожі закону стали перший заступник прокурора міста В. Шрамко, прокурор області Г. Ворсинов, юридична служба Дніпропетровської обласної Ради народних депутатів, голова народного суду Жовтневого району Кривого Рогу Сергій Водоп'янов, його колеги з обласного арбітражного суду. Звичайно, дається їм це нелегко, бо новоявлені «власники» мають своїх захисників і прихильників у багатьох державних інстанціях і не гребують нічим, щоб утримати у своїх руках украдену по суті в держави фабрику. І це не просто слова. Під час розгляду справи в обласному арбітражному суді представник відповідача І. Завертайний у присутності першого заступника прокурора Кривого Рогу Валентини Шрамко, представників обласної прокуратури, журналістів, як доказ своєї правоти, пред'явив арбітражному судді додаткову угоду між фабрикою і Міністерством легкої промисловості на викуп підприємства. Однак такого документа міністр Г. Нікітенко не підписував, що підтверджено листом, з якого чітко видно: міністерство було проти викупу фабрики, яка є монополістом в Україні. Однак подання до суду сфальсифікованого документа зійшло, так би мовити, І. Завертайному з рук.

Засідання переносили кілька разів. І ось, нарешті, 29 серпня воно відбулося. Обласний арбітражний суд задовольнив позов прокурора Кривого Рогу до фабрики та виконкому Жовтневої районної Ради народних депутатів. Рішення виконкому щодо реєстрації колективної промислово-торгової фірми «Арго» з виробництва вовняної пряжі визнано недійсним, адміністрацію зобов'язано створити до 1 вересня ліквідаційну комісію, а фабрику, по суті, повернути у державну власність.

Після тривалих зволікань з вини відповідача народний суд Жовтневого району під головуванням Сергія Водоп'янова задовольнив нарешті позов Анатолія Пісненка й відновив його на посаді генерального директора. До речі, й це засідання представники фабрики на чолі з Борисом Фоком намагалися зірвати. Першого дня, побачивши, що доказів для обстоювання своєї правоти обмаль, почали просити перенести суд. А коли головуючий відмовився зробити це, заявили свій відвід йому. Причому заздалегідь надрукований. Тоді Сергій Водоп'янов (зверніть увагу, бо ми до цього ще повернемося) сказав: «Фок, коли ви обіцяли мені різні матеріальні блага, а я відмовився, ви вже раз подавали заяву про недовіру мені». Борис Фок — заступник і найближчий соратник Олександра Голубниченка, який неправедним шляхом рік тому став керувати фабрикою, у відповідь на слова голови суду не зміг нічого сказати. А що він міг сказати, коли обласний суд відхилив його попередню заяву як невмотивовану. І ось тепер ті, хто рік тому нечесними методами здобув владу, всюди намагаються компрометувати людей, які не на їхньому боці, весь час повторюють, що Пісненко всіх купив. Ситуація дуже вже нагадує ту, коли злодій кричить, щоб відвернути увагу від себе: «Лови злодія!». Бо де вже там тягатись Анатолію Пісненку з людьми, в руках яких — власність фабрики. І що для них кілька мільярдів з тих 200, «надбаних» підприємством за рік «нового правління» як борги.

Однак поновлений півтора місяця тому на посаді керівник і досі не зайняв своє робоче місце в кабінеті, хоча рішення суду слід було виконати негайно. Його до роботи не допускали, всіляко шантажували, а потім заклали вибухівку під двері квартири. І якби він підійшов тоді, коли по телефону запропонували забрати листа, то навряд чи залишився б у живих. Я побував на місці події і бачив: половину дверей вирвано, воронка в бетоні біля порога, двері сусідів навпроти — наче після вибуху шрапнельного снаряду. Ось вам і повний «джентльменський набір» дій тих, хто не збирається ділитися украденим добром: фальсифікація документів, шантаж, вибухівка для непокірних. А що роблять ті, хто повинен стояти на сторожі торжества законів? В ході зустрічей з представниками правоохоронних органів, владних структур дедалі більше переконувався, що для багатьох

Головне — посада, а не закони

Повне нехтування законів виявила спершу адміністрація фабрики на чолі з Олександром Голубниченком. Ліквідаційну комісію так і не створили. Мало того, провели нещодавно конференцію з перетворення підприємства в акціонерне товариство закритого типу. А саме в таких, як підкреслив у своєму вступі на сесії Верховної Ради України Сергій Драгомарецький, керівництво створює ситуацію, коли рядові акціонери змушені продати свої акції, які опиняються в руках невеликої групки людей. (Тоді вже з найманою робочою силою ніхто не рахується). Одне слово, адміністрація, порушивши закон, не збирається зупинятися. І, як з'ясувалося, в Кривому Розі немає сил, які зупинили б цей вал беззаконня. Як наслідок, ситуація вийшла з-під контролю.

Намагання народного суду відновити на роботі попереднього керівника закінчилися нічим теж завдяки адміністрації фабрики, яка навідріз відмовилася виконувати рішення суду. Мало того, керівництво, а це передусім О. Голубниченко та Б. Фок, почало підбурювати працівників, виставили кордон з кількох десятків вірних їм людей і заблокували вхід на фабрику. Судовий виконавець ледь зміг туди потрапити, а Пісненка взагалі не пустили. А коли суддя, прокурор, керівники районної та міської Рад народних депутатів спробували переконати О. Голубниченка, що закони треба виконувати, то у відповідь почули: він не збирається підкорятися ніяким законам, бо вони для нього і для фабрики не існують. І наступні дії засвідчили це.

Телеграма про те, що в разі відновлення на роботі попереднього керівника теперішня адміністрація, користуючись тим, що на території фабрики розміщена підстанція, позбавить електроенергії багато підприємств міста, в тому числі й життєво потрібних, спричинила в міськвиконкомі переполох. Терміново було зібрано виконком і прийнято клопотання перед Жовтневим народним судом тимчасово зупинити рішення щодо накладення арешту на рахунки підприємства та відновлення на роботі А. Пісненка. Не кажучи вже про втручання в роботу суду, виконком по суті піддався на шантаж, хоча за логікою мав би вжити рішучих дій. Але якщо місцеву владу ще можна якось зрозуміти, то правоохоронні органи — ніяк. Наприклад, коли в прокуратурі запитують начальника Жовтневого райвідділу внутрішніх справ, чи має він намір захищати закон, то у відповідь чують: передовсім він захищатиме свої погони. Цікаво, як відреагував би міністр внутрішніх справ Володимир Радченко на таку відповідь свого підлеглого?! Або Генеральний прокурор України Владислав Дацюк на те, що прокуратура цього ж району не поспішає з арештом осіб, причетних до вибуху біля дверей А. Пісненка?

До речі, про останнє. До честі начальника карного розшуку Жовтневого райвідділу внутрішніх справ, людину, яка підірвала вибуховий пристрій, знайшли вже наступного дня. Це сержант міліції, котрий при свідках (пояснення їх у мене є) заявив, що за це один з керівників фабрики пообіцяє надати йому житло та винагороду. Ще не було зроблено судово-психіатричної експертизи, а в прокуратурі та райвідділі Жовтневого району — вже своя версія, яку я почув тут, мовляв, сержант міліції психічно ненормальний. Розумію, що честь мундира хочеться захистити, тим більше, що в цій справі висвітлюється ще й постать одного з офіцерів, але ж куди ми зайдемо, якщо власні інтереси ставитимемо над законами?

А тим часом, доки Феміда тупцює на місці, адміністрація фабрики розсилає гінців у всі інстанції. У документах, які вони розвозять, навіть порівняльні показники роботи підприємства за старого та нового керівника. Вони начебто слугують підтвердженням кращої роботи за останній час. Але жодного слова про те, що випуск значної частини продукції — із сировини, надбаної ще за старого керівництва. За цифрами не побачиш, що, «з'ївши» раніше придбану сировину, перейшли на давальницьку малих підприємств і приватних фірм Чечні, Інгушетії та Карачаєво-Черкесії. Що це дало? Для гостей з Кавказу пряжа чомусь краща і на 30—40 відсотків дешевша, ніж для українських підприємств. А для фабрики і Кривого Рогу — забруднення навколишнього середовища, зношування унікального імпортного обладнання, не кажучи вже про використання українських енергоресурсів та втрату ринків збуту. Бо «кавказці» мають можливість продавати свою продукцію на зовнішньому ринку за нижчими цінами та кращої якості. Нічого не сказано в документах і про те, що фабрика взагалі два літні місяці простояла, а людей відправили в безоплатні відпустки. Їм, до речі, не виплачували зарплату по 3—4 місяці, а потім, коли програли суд, пустили під зарплату пільговий кредит, одержаний на закупівлю сировини. Ні слова й про 200-мільярдний борг. Зате активно йдуть пошуки «потрібних людей». Ймовірно, що вони все-таки знайдуть тих, для кого матеріальні блага, від яких відмовився голова народного суду Сергій Водоп'янов, дорожчі від істини. Тоді справу буде повернуто на нове коло. Поживемо—побачимо. Але є в цій історії ще один дуже тривожний момент. По суті, в Кривому Розі на правовому полі закладено міну сповільненої дії для всієї держави. І якщо її не знешкодити вчасно, буде створено прецедент для охочих витирати підошви об закони. І тоді держава перетвориться у джунглі, а ми житимемо за законами хижаків.

Василь ТУГЛУК.

Інформація про випуск облігацій Товариства з додатковою відповідальністю «DNIPRO-INCOM-TRUST»

1. Характеристика емітента

1.1. Найменування емітента облігацій — спільна Українсько-Кіпрська Траст-компанія — Товариство з додатковою відповідальністю «DNIPRO-INCOM-TRUST». Компанія зареєстрована 29 вересня 1993 р.

Юридична адреса Товариства — 252206, м.Київ, вул. Миропільська, 13.

Засновниками Товариства є Акціонерне Товариство закритого типу фірма «DNIPRO-INCOM», фірма «CEREZA TRADING LIMITED», Українська Всесвітня Координаційна Рада і Товариство зв'язків з українцями за межами України (Товариство «Україна»).

Господарська діяльність Товариства спрямована на здійснення представницьких (агентських) послуг з обслуговування майна юридичних та фізичних осіб, ведення рахунків власників цінних паперів, операцій, що пов'язані з розміщенням приватизаційних паперів.

1.2. На час прийняття рішення про емісію «DNIPRO- INCOM-TRUST» має сповна сплачений статутний фонд у розмірі 4 млрд. крб.

1.3. У зв'язку з тим, що траст-компанію створено у вересні 1993 року, господарської діяльності компанія у 1993 році не вела, прибутку від діяльності не мала, фонди в 1993-му не створювала.

Незалежним аудитором компанії є аудиторська та консультаційна компанія — товариство з обмеженою відповідальністю — «Украудит». Юридична адреса: Україна, м.Київ, вул. Червоних Козаків, 26-а.

1.4. Простроченої заборгованості на час прийняття рішення про емісію не було. Адміністративні та економічні санкції органи державного управління, суд, державний арбітраж і третейський суд щодо компанії на час прийняття рішення про емісію не накладали.

1.5. Загальна кількість службовців компанії за станом на 15.07.1994 р. становить 31 чоловік.

Генеральним директором Товариства є Пахотов Ігор Леонідович, який має вищу освіту, за фахом інженер- конструктор-технолог, виробничий стаж 14 років.

Директор Товариства — Лисенко Микола Іванович, який має вищу освіту, за фахом менеджер виробництва і інженер з радіотехніки, виробничий стаж 24 роки.

Головним бухгалтером Товариства є Займогова Лариса Василівна, яка має вищу освіту, за фахом економіст, виробничий стаж 14 років.

2. Опис ділової діяльності

2.1. Основною метою діяльності Товариства є:

повне і якісне задоволення потреб населення, підприємств та установ з виконання довірчих операцій;

забезпечення високоприбутковості та стабільності приросту вкладень юридичних та фізичних осіб шляхом надійного розміщення залучених коштів;

участь у формуванні й забезпеченні функціонування ринку цінних паперів.

2.2. Крім традиційних трастових послуг, що надають юридичним особам і громадянам, діяльність «DNIPRO-INCOM-TRUST» спрямована на акумулювання приватизаційних коштів громадян для подальшого їх інвестування в найприбутковіші і найбільш перспективні галузі української промисловості і здійснення зовнішньоекономічних та інвестиційних операцій.

Трастова компанія має ліцензію № 5-F на здійснення валютних операцій, а також ліцензію Фонду державного майна України № 49 на здійснення представницької діяльності з приватизаційними паперами.

З метою розширення сфери діяльності розв'язують питання про відкриття філій і представництв в інших регіонах України та за кордоном.

3. Дані про емісію облігацій

Рішення про емісію облігацій та затвердження інформації про їх випуск відбулося на загальних зборах засновників Товариства, що зафіксовано протоколом № 6 від 29 червня 1994 р.

Попередніх випусків цінних паперів не було. Вид цінних паперів, що випускають в обіг, — процентні облігації на пред'явника, які вільно обертаються та відшкодовуються в кількості 1000 штук номінальною вартістю 100 млн карбованців.

Запланований загальний обсяг емісії 100 млрд крб.

Облігації випускаються в серії А за номерами від 0001 до 1000 включно.

Дата початку розміщення облігацій — 15 жовтня 1994 р.

Погашення номінальної вартості облігацій передбачено 15 жовтня 1997 р. (через 3 роки після їх випуску) протягом одного місяця. З 15 листопада 1997 р. облігація втрачає силу.

Проценти за облігаціями виплачують щоквартально в розмірі 25% (з розрахунку 100 відсотків річних) від номінальної вартості облігації. До облігацій додають купонний лист, від якого відрізають купони під час отримання відповідних процентних виплат.

Облігації поширюватимуть шляхом відкритого продажу. Власниками облігацій Товариства можуть бути юридичні особи та громадяни. Облігації за бажанням власника можуть у будь-який момент обмінювати відповідно до форми сплачених коштів на готівку або безготівку. Власник облігацій має право вільно їх продавати, дарувати, обмінювати, заповідати та закладати.

Оплату за облігації здійснюють у готівковій або безготівковій формі в національній валюті України шляхом внесків до каси або перерахування коштів на розрахунковий рахунок Товариства №2467212 в Укрнафтогазбанку, МФО 300294. Продаж облігацій, їх погашення та виплату процентів здійснюють за адресою: 252206 м.Київ, вул Миропільська, 13, «DNIPRO-INCOM-TRUST», тел. 543-82-85.

Кошти, одержані від реалізації облігацій, будуть спрямовані:

на програми розвитку та підвищення технічного рівня виробництва підприємств, власниками акцій та паїв яких є клієнти «DNIPRO-INCOM-TRUST»;

на поповнення власного портфеля цінних паперів за рахунок акцій приватизовуваних підприємств та цінних паперів іноземних фірм;

на безпосередні вкладення в пріоритетні інвестиційні проекти;

на розміщення активів в інструменти грошового ринку;

на розвиток інфраструктури фондового ринку.

Для підвищення надійності передбачено максимальну диверсифікацію розподілу активів Товариства.

У разі відмови від випуску облігацій внесені грошові кошти буде повернено в місячний строк після публікації про відмову від випуску. Для отримання цих коштів слід звертатися за вказаною вище адресою.

Пільги, що надає власникам облігацій «DNIPRO-INCOM-TRUST»:

безплатне консультування з розміщення приватизаційних паперів і їх конвертації;

консультативні послуги з формування «портфеля цінних паперів» і довірчого управління грошовими коштами.

4. Можливі чинники ризику

Приймаючи рішення про придбання облігацій «DNIPRO-INCOM-TRUST», необхідно враховувати такі чинники ризику;

погіршення загальноекономічного стану в Україні;

непослідовність заходів уряду у сфері проведення економічних реформ, а також дії органів законодавчої влади, які роблять неможливим виконання зобов'язань;

стихійні лиха та їх наслідки;

воєнні дії і введення надзвичайного стану.

Вищеназвані чинники можуть значно вплинути на реалізацію інвестиційних проектів і рівень доходів за облігаціями.

ЛАСКАВО ПРОСИМО,

або Стороннім вхід заборонено

2. Економічні мігранти

У народі побутує легенда: який дурень до нас поїде?

Це неправда. Є багато країн, для яких Україна (Росія, Білорусь, Молдова) — Ельдорадо. По-перше, там ще гірше. А по-друге, перепад економік, неспівмірність грошових одиниць. Коли за кілька десятків доларів на місяць можна пречудово «прокантуватися» і рік, і два, й один Бог зна ще скільки. В умовах, коли до Парижа й Лондона потрапити дедалі важче, а в нас упали всі берлінські стіни й внутрішніми кордонами розповзлася дивовижна речовина «прозорість» — цей регіон став умить привабливим для емігрантів.

Росіяни називають різні цифри присутності іноземців на території СНД, які виражаються в мільйонах. Починаючи з в'єтнамців і закінчуючи всією Африкою. Не кажучи вже про рідних нам афганців без лапок, яких лише в Києві щонайменше 10 тисяч. Або сомалійців, у яких уже понароджувалися діти й пішли до школи, скоро одружимо, от тільки на пенсію випровадити не зможемо — в нашому, наполовину соціалістичному, розумінні ці люди ніде не працюють. За невеликим винятком: наприклад, в'єтнамці на Білоцерківському заводі.

Більшість цих людей законного права перебувати на території України не має. Це або люди, які свого часу заїхали сюди за туристичними візами і термін цих віз давно закінчився, або колишні студенти, які не хочуть додому, або транзитники з теренів СНД, минуле яких може бути повстансько-героїчне або бідняцько-печальне, але в будь-якому разі воно нам невідоме. Одне слово, «особи з невизначеним статусом». На заклики визначитися зі статусом офіційно й добровільно відповідають мовчанкою. За деякими підрахунками, у такий спосіб мовчать в Україні не менше 200 тисяч живих душ.

Як бачите, не всі вони є порушниками кордону. Декотрі заїхали цілком легально. А от мешкають нелегально. Не зареєструвавшись і, власне, не маючи на це дозволу держави.

Навряд чи випадає планувати, що ближчим часом їхні барвисті сорочки замайорять на бурякових плантаціях і в заводських цехах. Не для цього вони діставалися сюди з Іраку, перетнувши сім кордонів і вилізши на узбережжі Чорного моря побіля Одеси з трюму пароплава — і прямим ходом на Київ. Наше адміністративне законодавство, цей великий і страшний Гудвін, має право оштрафувати порушників, як уже було сказано, аж на 33 тисячі карбованців. Якщо врахувати, що, по-перше, їх ще треба зловити, а по-друге, багато хто з них має непоганий бізнес, підторговуючи сяким-таким імпортом, і давно вже став вельми респектабельною людиною, — це «багато», «дійово» і взагалі дуже «розумно». До речі, росіяни навіть провели анонімне опитування серед своїх «нелегалів» і з'ясували: середній місячний заробіток «осіб з невизначеним статусом» сягає 500—700 доларів на місяць.

Нема нині в Європі кордонів, які за палкого бажання не можна було б перетнути. Це оптимістичний факт. Він засвідчує незборимість людського поривання до чогось кращого, світлого. Однак у цивілізованій країні нелегальне перебування так чи інакше, рано чи пізно себе проявить. Важко визначатися з роботою, а підторговувати африканським крамом у Парижі невигідно. Важко з житлом — сувора система реєстрації, якої дотримуються і власники квартир, і власники готелів. Погане знання мови. Погане знання внутрішнього законодавства. Рано чи пізно захочеться купити машину, а це реєстрація.

Ніби дрібниці, але, однак, — і продумана мережа, схема. Хоча немало талановитого люду примудряється дефілювати всередині схеми інкогніто. Непересічна людина завжди випадає з будь-яких схем. Жодна країна не гарантована від нелегальної еміграції на сто відсотків.

Але найкраще з цим ділом у нас.

Де ще, крім як у нас, сім'я з шести чоловік, маючи двокімнатну квартиру, першу здає іноземцеві за мізерну суму 60 доларів, а в другій тулиться сама. Серед економічних мігрантів, безвідносно до того, дружать вони з нашим законом чи ні, справді є бідні, знедолені люди. Але більшість «нелегалів», парадокс, живе все ж краще, ніж основна маса нас з вами.

Європа перед носом цих людей голосно ляснула дверима. Наша безпорадність, як ніколи, на руку цивілізованим державам. У легендарної сімки з'явився простір для того, щоб змінити напрямок руху економічних мігрантів. Вервечка мурашок потяглася до нас. Нині в Африці, Азії відверто розповсюджується інформація, що Росія, Україна й Білорусь — надзвичайно сприятливі для переселення. Нема відповідних структур, законодавчої бази й узагалі порядку. Або ж, що в нас діють пречудові служби, які за мінімальну плату доставлять кожного, хто бажає, до Німеччини. Від нас через Польщу туди багато легше дістатися, ніж через Італію і Францію.

За багато років соціалізму ми виховані у внутрішній готовності допомогти будь-якій людині, незалежно від кольору шкіри, віросповідання і громадянства. З другого боку, для нас ці люди є і ще довго будуть більшою екзотикою, ніж, скажімо, в США чи навіть будь-якій європейській країні. Одночасно тут існує повага до будь-якого іноземця, зовсім незалежно від його особистих чеснот, навіть коли це загальновизнаний міжнародний бомж, якого не прийме жодна європейська країна. Наш комплекс меншовартості.

І ще одна обставина. Міграційна служба, яка б'є на сполох, складається не з монстрів, а з нормальних людей. Вона брала участь у розроблянні нового законодавства (закон про порядок в'їзду й виїзду вже прийнято, а законопроекти про біженців та про імміграцію чекають розгляду на сесії ВР) — і розраховує тільки на його дотримання і наведення порядку. Боже борони нас оспівувати будь-які репресії. Дотримання законів, як це є всюди, і які, до речі, розроблялися з урахуванням світової практики. Ось Кабінет міністрів визначиться з квотою...

Підраховано, що кожний «нелегал» обходиться нашій державі у 800 доларів щороку. Дороги дотовані, електрика дотована, хліб дотований, транспорт дотований. Сотні позицій. Усе з наших податків. Коли б «особа з невизначеним статусом», що заробляє свої 700 доларів щомісяця проти наших 25, брала булку не за дві тисячі, а за двадцять. Але ж не бере. І не буде. Бо завжди знайдеться напівголодна вітчизняна бабуся, яка за зайву тисячу найметься до будь-якого іноземця купувати ту нещасну хлібину раз на день з точністю старого, надійного автомата. Що не кажи, а в нас можна жити — хоч і до кінця світу, не кажучи вже про кінець заколоту на батьківщині чи моменту, коли можна буде виїхати до Дойчлянду.

Жити, виховувати дітей, відкривати бізнес, підторговувати шматтям й однією лівою, мугикаючи про себе невідомі нам національні пісеньки, мати багато більше, ніж, для порівняння, офіційно має наш низькооплачуваний народний депутат, котрий, як відомо, мусить бути непідкупним і викликати повагу, і своєю матеріальною респектабельністю також — в тому числі й у світового співтовариства.

Людмила МИКИТЮК.
(Далі буде).

(Продовження. Початок у номері за 5 жовтня ц.р.).

БРАЛИ АЖ ПАЛЬЦІ ЗНАТИ

Уже є факти, котрі свідчать, що відомий багатообіцяльний Указ Президента України Леоніда Кучми, спрямований і на викорінення розгулу корупції та безпрецедентного розкрадання держави, починає діяти і давати плоди.

У Дніпропетровську управління боротьби з організованою злочинністю влаштувало прес-конференцію і повідомило про затримання перших шести «ділків», які привільно хазяйнували тут у кредитно-банківській системі. І це ще не все, а тільки початок — доведеться, за словами працівників управління, затримувати і притягувати до кримінальної відповідальності ще не одного, в тому числі й з «високопоставлених». Адже, за попередніми даними, за неповні два роки викрадено не менш як 50 мільярдів карбованців, що здійснити самотужки обмежений купці крадіїв ніяк не вдалося б.

А робилося це так. Люди, котрі зараз заарештовані, відкривали всілякі комерційні структури та підприємства — одне за одним, разом набралося понад два десятки. Змінювалися їхні назви, мінялися ролями засновники та співзасновники: тут він директор, генеральний або виконавчий, там — заступник, а ще десь — головний бухгалтер. І далі по колу, і так кожен із затриманих не був обділений «посадами». Певна річ, що комерційні структури начебто збиралися займатися певною діяльністю, приміром, посередницькою чи виробничою, заповнювати якісь ще незайняті «ніші» в бізнесі чи втілювати «актуальні» проекти і т. ін., але насправді ніяких таких клопотів собі не завдавали. Ці структури створювали, як тепер достеменно з'ясувалося, лише, щоб кредити брати.

Брати і не повертати, а коли й повертати, то лише частково. Липові «фірми» або безслідно зникали, коли ні в кого вже було забирати «позичене», або й відвертіше — «ділилися» награбованим з тими, хто допомагав їм ті позики отримувати. Був і третій спосіб — кошти довго-предовго «кочували» з однієї фірми до іншої і зрештою теж наче безслідно пропадали. В кожному такому разі знаходилися «доброзичливці», котрі не цуралися солідних хабарів — накрадене ділили, по суті, порівну. Отож службові підробки та шахрайство службових осіб — другий бік злочинної справи. А видавали кредити як державні, так і комерційні банки, і не тільки, до речі, Дніпропетровської області.

А куди «пропали» гроші, теж, у принципі, не становить великої таємниці. Рідні українські карбованці «спокійно» конвертували у валюту, яку потім або завбачливо залишали на рахунках, у тому числі на приватних, у зарубіжних банках, або й відразу витрачали на розкішне життя винахідливих злочинців-«бізнесменів» та їхніх покровителів.

Інших подробиць та конкретних імен затриманих і підозрюваних в управлінні боротьби з організованою злочинністю, звичайно, не повідомили — тривають слідство і сама операція з виявлення всіх причетних до розкрадання коштів.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Спорт

Євген КОТЕЛЬНИКОВ: «ЗАБУДЬМО ЛИТОВСЬКИЙ КОШМАР»

Непомітно підкралася дата чергового відбіркового матчу чемпіонату Європи нашої футбольної збірної. Як відомо, 12 жовтня, в Києві, на Республіканському стадіоні, вона прийматиме національну команду Словенії.

Я звернувся до віце-президента ФФУ Євгена Котельникова з проханням розповісти про останні новини, які сталися в нашій головній футбольній команді.

— Нам усім: і футболістам, і тренерам, і болільникам слід якомога швидше забути про той кошмар, свідками якого ми всі були 7 вересня, коли українські футболісти зазнали болючої поразки від литовців у своєму дебютному матчі.

Отже, 8 жовтня, о 12.00 на тренувальній базі київського «Динамо» у Кончі-Заспі зберуться наші найсильніші футболісти і розпочнуть підготовку до поєдинку зі словенцями, які в стартовому матчі турніру піднесли сенсацію, зігравши внічию — 1:1 — з віце-чемпіонами світу — футболістами Італії.

Тренери української збірної Йожеф Сабо та Микола Павлов викликали на збір і матч таких футболістів:

Воробйова, Лужного, Хомина, Леженцева, Шматоваленка, Михайленка, Ковальця, Косовського, Леоненка (усі — «Динамо», Київ); Дірявку, Беженара, Похлебаєва, Полуніна, Коновалова (усі — «Дніпро», Дніпропетровськ), Попова, Петрова (обидва — «Шахтар», Донецьк), Гусейнова («Чорноморець»), Тяпушкіна («Спартак», Росія, Москва), Кузнецова («Маккабі», Ізраїль, Хайфа), Михайличенка («Рейнджерс», Шотландія, Глазго).

— **Пане Котельников, вся Україна бачила гол, який забив Геннадій Литовченко у розіграші Кубка УЕФА, виступаючи за австрійський клуб «Адміру Ваккер». А казали, що він хворіє, тому його не запрошують до збірної...**

— Не знаю, чим керуються тренери команди, за яку виступає Геннадій. Але ми маємо інформацію, що Литовченко хворіє. Тому вирішили не ризикувати. Втім, це не значить, що його і Олега Протасова та інших наших легіонерів ми не побачимо в збірній. Попереду — тривалий турнір, і зміни в складі збірної неминучі. Та це вже «парафія» її тренерів.

А я, користуючись нагодою, хочу передати болільникам прохання національної збірної: прийдіть, будь ласка, 12 жовтня на матч команд України та Словенії, підтримайте наших футболістів. Гуртом ми й гори звернемо...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

«Зірка»: біг без перешкод

Чемпіонат України. Перша ліга. 12-й тур: Нафтовик — Ворскла — 3:0. Голи: Грачов, 12, 77, Фесенко, 70 з пенальті. **Автомобіліст-СБТС — Борисфен — 0:0. СК Одеса — Бажановець — 3:2.** Скиш, 19, Головатчук, 43, Мусолітін, 54 — Федоров, 67, Дьяк, 69. **Металург — Сталь — 2:0.** Бабич 2, 69. **Хімік (Житомир) — Карпати — 3:0.** Софілканич 12, Бутханов, 56. Каминський, 58. **Динамо-2 — Закарпаття — 3:0.** Гусин 2, 44, Шевченко 75. **Металіст — Кристал 2:0.** Касторний, 24 з пенальті, Назаров, 50. **Хімік (Сіверськодонецьк) — Скала — 1:0.** Паламарчук 68. **Зірка-Нібас — Дніпро — 3:0.** Мошевич, 14, Голубко, 54, Таран, 73. **Нафтохімік — Поліграфтехніка — 0:1.** Богатирьов, 50.

Темп, який запропонував дебютант першої ліги — «Зірка-Нібас», не усім командам, з'ясувалося, під силу. Тому й не дивно, що першу половину стартового кола кіровоградська команда пройшла на високій швидкості і не зазнала жодної поразки. «Зірка» сьогодні лідирує за всіма показниками і на 9 очок випереджає найближчого переслідувача — нікопольський «Металург». Та стверджувати, що доля першого місця вже вирішена, ще рано. Попереду — зимова перерва, під час якої претенденти на підвищення у класі зможуть не тільки змінити склади, а й підсилити гру. А тепер дещо уповільнили ходу «Борисфен», «Поліграфтехніка», а «Буковина» та «Металіст» і зовсім загубилися в турнірній таблиці. Цим скористалася команда Павла Яковенка — «Металург», яка закріпилася в групі лідерів.

Отже, в «Зірки-Нібас» — 32 очки, в «Металурга» — 23, по 20 — у «Поділля», сіверськодонецького «Хіміка», по 19 — у «Поліграфтехніки», «Нафтовика», житомирського «Хіміка», «Борисфена», «Динамо-2», СК «Одеса».

Матчі 13-го туру відбудуться 8 жовтня.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 385317.

Комбінат друку видавництва «Преса України», 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311190.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».